

Et Aftensbesøg paa Ggeberg's

Lov.

(Publiceret i det veldædige Niemed at hjælpe en ungarsk
Pige tilbage til Donauens smilende Bredder,
og sælges med høie Dyrigheds Tilladelse af
bemeldte Pige-selv, samt i flere af Bo-
derne paa Torvet).

Christiania. E. sal. Schibsted's Bogtrykkerie. u. a.

V box 14:405

Mel: Jeg tog min nystemte Cithar ihænde.

Ak nei! Formasteligt! — — Iys, hvad var dette?
Er det Indbildning blot? eller — o!
Majdagens Digter, Du evig begrædte,
Var det Din Stemme? — Ak, hvad skal jeg troe?
"Siung hvad Du seer og tænker — stem i!"
— Hvad gjør jeg? — Ak tør jeg? — O Musa stat bi!

Frugtbare Dal! af Aaser beskyttet
Mildt imod iiskolde Boreas' Haand.
Fossende Elv! med Klogskab benyttet
Af den opfindsomme Menneſkehaand;
Grumset ved Affald, Sagmo og Fliis,
Sukker Du over Idyllens Forliis.

Skovrige Nordmark! Utallige Flokke
Ofrer af Graner Du Aar efter Aar.
Snart glide roligt de vældige Stokke,
Snart i en Slucht de Koldbytter slaar;
Lændsen dem standser — saa maae de deran,
Dg kløves af Saugbladets hvæssede Tand.

Synet af Bjørvigen nu mig forlyster;
Opfyldt af Skibe, som ligge parat,
Flyve afsted til de fjerneste Ryster,
Seierrig altid i skarpen Dravat.
Hvorhen jeg vender mit speidende Blik,
Af roende Baade en livlig trafique.

Fyrende Seiler bebuder ei Farer:
Fredelig Brig sin Reise har endt.
Flur Aggershuus Canonaden besvarer,
Takkende høflig for smuk Compliment.
Held os, ja held! Nu bruges kun Krudt
Til Mønstring, Minering og festlig Salut.

Men hvor jeg staaer, stod før Carl den Tolvte!
Ak, det var ei paradisiſk Prospect,
Nei det var Krig, som Besøget forvoldte —
Paa en Erobring han pønsede frækt;
Joer som ved Narva ustyrligen frem,
Men fik sig en Bule og maatte gaae hjem.

Ældgamle Fæstning, med Bastioner,
Volde og Muure og blytækte Spiir!
Aldrig beseiret, paa Odden du troner
Som Panoramaets hypperste Ziir.
O Aggershuus, du Kjempe saa bold,
Skiærm altid **Rong Christians** Bye med dit Skjold!

Vivat! (Stem i baade Normænd og Daner!)
Vivat vor **Friederich**, mageløs Prins!!*)
Stedse afverlende med Christian'er
Fried'rich'er vogte hver Rigets Provins!
Og, hvor der findes bekvemmelig Havn
Funderende Stæder med Kongeligt Navn!

Endnu et Barn, som i Mængden forsvinder,
Ligger dernede **Kong Christians** Bænk.
Ja, men et Barn med sundt rødrende Kinder,
Omme til ægte, oldnordisk Versærk;
Og med en Skialds Privileg kan jeg see
Den Smaadrenge forvandlet til Hødding — det see!

Dalende Sol nu en Glorie tænder
Over de blaalige Fjelde i Vest;
Søvnig og træt Agerdyrkeren spænder
Løs ifra Ploven sin dampende Hest;
Fuglen forstummer i Skov og i Krat —
Jeg følger Exemplet og siger Godnat!

*) Ja i Sandhed mageløs, naar hensees til den Viisdom,
hvormed Høistjamme, uagtet først nylig confirmeret,
styrer Tvillingrigerne under vor høitelskede Konges høist
befkagelige Forhindring.